

Het was een drukbezochte, inspirerende avond over de Ignatiaanse spiritualiteit door pater Gregory Brenninkmeijer!

Vierde lezing Boaz Leerhuis door Pater Gregory Brenninkmeijer SJ, 20 januari 2015

De Regenboogzaal was bijna te klein voor het gezelschap dat door Jezuiet, Pater Gregory Brenninkmeijer ingeleid werd in de Ignatiaanse spiritualiteit.

Ooit waren allen katholiek en ieder was, deed en dacht hetzelfde. Daarin is een verschuiving gekomen en zijn de diverse spiritualiteiten ontstaan. Zo vond hij in KRO magazine een definitie door Isa Hoes. Zij omschrijft haar spiritualiteit als heel aards, waarbij ieder verantwoordelijk is voor onze planeet, een schakel is in het geheel, afhankelijk is van en de zorg heeft voor elkaar. Je herkent er gemakkelijk thema's in die ook Paus Franciscus graag verwoordt. Het zou aardig zijn om te bezien welke spiritualiteit bij welke politieke partij past. Er zijn zoveel spiritualiteiten als er mensen zijn. Binnen de katholieke traditie hebben de verschillende religieuze ordes en congregaties ook voor verschillende spiritualiteiten gezorgd.

Op open en toegankelijke wijze vertelde de Pater de geschiedenis van grondlegger Iñigo, ofwel Ignatius van Loyola, geboren in een adellijk gezin in het Spaanse Baskenland (1491). Hij heeft een vergelijkbare jeugd als de Heilige Franciscus: vrouwen, spelen, oorlogen etc. Ook Ignatius bekeerd zich na een ziekbed (oorlogsgeweld) van maanden. In zijn geval door het lezen van boeken over heiligenlevens en het leven van Jezus (bij gebrek aan ridderromans). Als pelgrim gaat hij op zoek naar God. Ignatius wil naar het Heilige Land om het spoor van Jezus te volgen. Hij komt echter niet verder dan het Benedictijner klooster in Montserrat. Daar laat hij zijn oude leven achter zich om daarna in het stadje Manresa een heftige innerlijke strijd met God en zichzelf uit te vechten. Dit bekeringsproces vormt de grondslag voor zijn befaamde 'Geestelijke Oefeningen'. Ignatius beseft dat hij pas anderen kan helpen na een goede studie. Hij studeert in Parijs, waar hij met een groep vrienden de kern vormt van een nieuwe religieuze gemeenschap de `Sociëteit van Jezus`.

Het essentiële doel van de gemeenschap wordt: “de zielen helpen” in allerlei vormen, zoals vorming en onderwijs. Daarbij zag Ignatius af van de normaal gehanteerde structuur bij kloosterordes, die hij daarvoor niet passend vond, zoals o.a. het koorgebed, uitvoerige liturgie, kloosterpij, eigen kloosters. Hoogste prioriteit vormde het beschikbaar zijn voor werk, waarvoor je geroepen werd.

Dit hield ook in het te allen tijde gehoorzamen van de Paus als hij je een zending wil geven. Echter de Jezuïeten mochten er niet naar streven tot bisschop, kardinaal etc. benoemd te worden.

Uit de geschiedenis blijkt steeds weer dat de kerk moeite heeft om zich aan te passen aan de ontwikkelingen van wetenschap en maatschappij. De geestelijke oefeningen vormen een nog altijd waardevol en vruchtbaar instrument, die veel religieuzen, maar ook veel leken helpt te leven volgens de Wil van God.

De Ignatiaanse Spiritualiteit vindt haar uitdrukking in een aantal kernbegrippen

1. De lijfspreuk van de Sociëteit AMDG: ad majorem Dei gloriam: alles tot meerdere glorie van God;
2. God vinden in alles, midden in de wereld waar je leeft en in de relaties met mensen om je heen.
3. Contemplatief in de actie: met activiteiten bezig zijn en tegelijk met God bezig zijn;
4. Het uithouden in de spanningsvelden, de paradoxen in het leven;
5. In alles liefhebben en dienen.

De informatieve en inspirerende inleiding werd afgesloten met vragen over o.a. het ontbreken van een vrouwelijke tak, de gehoorzaamheid aan de Paus, het opheffen van de Orde gedurende 40 jaar.

Een boeiende avond, die absoluut uitnodigt tot verder verdiepen.